

Kære unge mennesker, kære forældre, kære kolleger

Kalenderen siger den 5. august 2020, og dagen er kommet, hvor I – smukke unge mennesker – starter som elever på Københavns Idrætsefterskole. Første skoledag er en stor dag, og i år er det noget ganske særligt, fordi vi desværre ikke havde muligheden for at mødes i foråret, hvor hele verdenen ændrede sig.

Det er i dag første gang, at årgang 17 på Københavns Idrætsefterskole er samlet, og det er en fornøjelse, som forstander, at byde 115 unge individer, med mod på livet, varmt velkommen!

Vi er spændte på at lære jer at kende. Vi glæder os til dele hverdagens glæder og sorger sammen med jer. For et efterskoleår kan ikke forklares – det skal erfares, og netop denne mulighed har jeres forældre givet jer.

Selvom I måske har hørt om skolen gennem tidligere elever, er det vigtigt for mig at fremhæve, at ingen årgange ligner hinanden, og det er yderst opreklameret at skulle sammenligne og genspille vandrehistorier fra tidligere år. For er det nu også den sande- og hele historie, I har hørt? Er der mistet nogle nuancer i de mundtlige overleveringer fra årgang til årgang? Og gør det en årgang bedre, at alt skal overgås? Det enkle svar er nej!

For hver årgang udgøres af unikke individer. Hver årgang rummer lige så mange narrativer og fortællinger, som vi er personer på skolen. Og det er det bedste ved at være en del af efterskolelivet. Der er ikke en rettesnor til, hvad der gør en årgang god, men det, som gør en årgang og stedet her til noget særligt, er jeres personligheder og den måde, I behandler hinanden på.

Det er urealistisk at være bedste venner med 114, men det er forventeligt, at alle respekterer og accepterer hinanden. Vi taler ordenligt til- og om hinanden, og vi byder alle ind til fællesskabet på Københavns Idrætsefterskole. Det er en forudsætning, så vi alle har et godt sted at være. For her

er der ikke nogen, der er hævet over andre. Her er der ”mange forskellige slags”, og forhistorier kan- og må blive omskrevet. Det er vigtigt!

Skolens forhistorie blev med et også omskrevet i foråret, da hele kloden blev ramt af en pandemi. Et usynligt element, som har tvunget alle til at tænke anderledes. Vi øvede os i genåbningen i maj og juni, og det er med stolthed i stemmen, at jeg, som forstander, kan stå her i dag og sige, at de passionerede ansatte her på skolen og jeg har fået omskrevet ”skolens-det-plejer-vi”.

Vi kan byde årgang 17 velkommen til en tryk hverdag, hvor vi alle passer på hinanden. Det er en forudsætning. Det er en forventning, for der er ingen, som ønsker, at vi skal være sammen hver for sig.

Hverdagen her på skolen er – ligesom resten af samfundet - også blevet tilpasset. I skal fortsat have linjetimer, I skal have fagundervisning, og I kan fortsat træne ude i byen efter endte skoledage. Men vi skal minimere vores færden ind- og ud af huset, og trafikken ind- og ud vil derfor være centreret omkring jeres sport og tilknyttede aktiviteter.

Mens nogen kan se det som en indskærpelse af frihed, anskuer andre det som en fordel, fordi det at være tilstede på skolen, og ikke altid være på vej et sted hen, åbner unikke muligheder for at knytte tætte relationer. Det giver plads til fordybelse – det giver muligheden for at slå rødder det sted, som vi alle passer på, ved netop at minimere unødigt trafik ind- og ud af huset. Stedet, som de næste 11 måneder bliver jeres.

Jeg er helt med på, at vi oplever- og ser et samfund, som er åbnet mere. Det er det, fordi vi alle bidrager til- og er en del af noget større. Vi planlægger fortsat efter, at håndbold- og fodboldlinjen skal til Barcelona på linjetur i november, og for dansernes vedkommende bliver til smukke Paris, fordi USA fortsat er nedlukket, og flytrafikken er fortsat risikabel og ustabil. Hvordan virkeligheden er inden afrejse ved jeg ikke, men jeg kan forsikre jer, at jeg tager mit ansvar som forstander meget alvorligt, og alle ansatte på skolen er meget ansvarsbevidste. Vi er i den grad trænet i at

skulle håndtere en ny hverdag, hvor mine yderste kompetente kolleger er omstillingsparate og professionelle. Der er vi, fordi vi vil de unge mennesker – det er vi, fordi vi vil stedet her.

Som tidligere nævnt er alle årgange forskellige. Årgang 17 er den første årgang, som ved, hvad god hygiejne, hyppige håndvask, værnemidler samt god hostetikette er fra start. Vi udviser konduite ved at blive hjemme, hvis der er symptomer på sygdom. Det er god stil – det er at værne respektfuldt om stedet.

Jeg tror på, at vi får 11 gode måneder sammen uden afstand, og jeg er sikker på, at I alle 115 har valgt dette sted til. Ingen af de ansatte her på skolen har til opgave at bortvise nogen – det er en beslutning og handling, I selv træffer. Også når hverdagen rammer ...

Og til jer kære forældre – tak for tilliden! Jeg ved, at det er det mest dyrebare, I overleverer til os. Det er med stor ydmyghed, vi påtager os denne opgave, og vi glæder os til det gode samarbejde. Stol på os og giv os tid til at lære jeres unge at kende, for vi gør det oprigtigt!

Kære unge mennesker. Jeg er sikker på, at I, op til dagen, i dag skiftevis har glædet- og bekymret jer. For hvem skal jeg bo sammen med? Hvordan er hverdagen? Er jeg den eneste med hjemme? Til disse indlysende spørgsmål kan jeg berolige jer alle med, at det er helt naturligt, at I har gjort jer overvejelser om det at starte et nyt kapitel i jeres liv. Stol dog på, at I alle er unikke. I har alle noget godt at give til stedet her, hvor respekt og tolerance er forventeligt.

Send jeres forældre afsted med et varmt- og taknemligt kram, for de har i dag indløst en kæmpe gave til jer. Ryst jeres fordomme af jer. Mød verdenen væk fra skærmen og tal med hinanden. Det gør ikke ondt.

Når mørket falder på i aften, og jeres værelseskammerat er faldet i søvn, så er det måske ikke jeres forældre, I skal skrive til. De sover – de skal på arbejde i morgen! Husk derimod, at der er en, der skal falde sidst i søvn på værelset, og uanset hvad, så har vi alle inderst inde en hemmelig Svipper gemt, som kommer os til undsætning i forskellige situationer.

"Her er Alfons Åberg

Han er lige flyttet til et nyt sted, og kender ingen der.

Han leger ikke med nogen.

Han tør vist ikke.

Han er så alene.

Så er det godt, Svipper kommer!

Han er Alfons' hemmelige kammerat.

Han kommer altid, når Alfons er allermest ensom og ked af det.

Det er den bedste kammerat, man kan have, synes Alfons.

Svipper er bare passager.

Men det gør han aldrig vrøvl over.

Han er en fin hemmelig kammerat"

Årgang 17 – jeg håber på, at I bliver mere bevidste om, hvornår det er, I har brug for en hemmelig kammerat. Det er dejligt at være glad og ekstatiske. Det er også okay, at nogle ting gør ondt. Brug hinanden – brug os – vi vil så gerne!

Kære unge mennesker – kære forældre - kære kolleger, årgang 17 på Københavns Idrætsefterskole er hermed officielt igangsat!